

EXPRESS CODZIENNY

Za Redakcję i Wydawnictwo: Stefan Kiedrzyński, Kielce, ul. Sienkiewicza 3

10GR.

Środa 23 czerwiec 1937 r.

Niemcy żądają konfiskaty

hiszpańskich łodzi podwodnych

BERLIN. Niemieckie Biuro Informacyjne donosi, że ponieważ sytuacja, wytworzona na skutek powtarzania się napaści na niemieckie okręty wojenne, nie pozwala na wyjazd ministra spraw zagranicznych z Berlina, zawiadomiono w dniu wczorajszym ambasadora W. Brytanii, że planowana wizyta barona v. Neuratha w Londynie musiała ulec odroczeniu.

BERLIN. Komunikat, donoszący o odłożeniu wizyty min. Neuratha w Londynie, zaskoczył nie tylko tutejsze koła polityczne, lecz i dyplomatyczne.

Ze zdziwieniem przyjęto wiadomość, przekreślającą do pewnego stopnia szereg daleko idących przypuszczeń, a nawet nadziei co do zarysowujących się możliwości porozumienia nie tylko w sprawach hiszpańskich, lecz i w kwestii paktu zachodniego.

Szukając motywów, które mogłyby wpłynąć na decyzję rządu Rzeszy, nasuwa się przede wszystkim przypuszczenie, iż obrady 4-ech mocarstw na temat skarg, wniesionych przez ambasadora Ribbentropa w następstwie incydentu z kłozownikami „Leipzig”, nie rokują widoków załatwienia zgodnie z życzeniami

gabinetu Rzeszy.

Oficjalnie nie podano do wiadomości, jakie wymagania czy też wnioski postawił ambasador Ribbentrop komisji 4-ech mocarstw w Londynie. Ze wymagania te szły bardzo daleko, dowodzą nie tylko nastroje, które wytworzono w opinii niemieckiej za pośrednictwem prasy, lecz i pewne enuncjacje urzędowe.

Tak więc minister Goebbels w mowie, wygłoszonej w niedzielę w Worms, poruszając ten temat, oświadczył, iż „z dużą troską” Niemcy obserwują „nowy materiał zapalny”.

Dalej mówił on „o zbrodniczych prowokacjach hiszpańskich”, których Rzesza „nie puści płazem”, a mówiąc o nadziejach co do decyzji komitetu nieinterwencji, dał wyraz oczekiwaniu, że wszystkie dotknięte znanym incydentem mocarstwa staną w jednym szeregu z Rzeszą.

Ambasador Ribbentrop domagał się podobno w Londynie ukarania rządu w Walencji przez nakazanie mu wydania kilku okrętów woj-

LONDYN. Narada przedstawicieli 4 mocarstw pod przewodnictwem min. Edena trwała przeszło dwie godziny. Ogłoszony po naradzie komunikat stwierdza, że nie osiągnięto o-

statecznego porozumienia co do incydentu z kłozownikami „Leipzig” i że wobec tego ustalono, iż ambasadorowie ponownie zwrócą się do swych rządów o instrukcje.

W uzupełnieniu tego komunikatu półurzędowo stwierdzają, że impas trwa w dalszym ciągu i warunki porozumienia są bardzo nieste.

Na ogół koła londyńskie zapatrują się na sytuację dość pesymistycznie, zwłaszcza dlatego, że istnieje obawa, iż w razie niedojścia do porozumienia w sprawie incydentu z „Leipzig”, rządy niemiecki i włoski uważać będą, iż mają ręce rozwiązane i podejmą akcję represyjną na własną rękę, co — według opinii brytyjskiej — równałoby się zerwaniu układu o nieinterwencji.

LONDYN. Jak potwierdzają z kół dobrze poinformowanych, Niemcy istotnie zażądały, aby wspólna akcja morska 4 mocarstw miała na celu nie tylko demonstrację flot w porcie Walencji, ale również skonfiskowanie łodzi podwodnych, jakimi rozporządza flota rządu hiszpańskiego.

Niemcy motywują swe żądanie tym, że bezpieczeństwo okrętów, biorących udział w kontroli morskiej na wodach hiszpańskich, nie może być skutecznie zapewnione, dopóki łodzie podwodne mają swobodę ruchów.

Jako gest pojednawczy, Niemcy zaofiarowały wraz z Włochami gotowość wywarcia nacisku na gen. Franco, aby również wyrzekł się łodzi podwodnych. Łodzie podwodne obu stron walczących miałyby pozostać przez dalszy okres wojny domowej w którymś z portów neutralnych pod wspólną kontrolą 4 mocarstw.

Żądanie Niemiec i Włoch zostało przez W. Brytanię i Francję stanowczo odrzuc-

ne.

Ze strony brytyjskiej podkreślany jest fakt, że „gest” niemiecko-włoski jest nieistotny, albowiem — jak wskazuje statystyka — na 16 łodzi podwodnych floty hiszpańskiej gen. Franco rozporządza tylko dwiema, z których jedna jest starszego typu z roku 1917

o pojemności 185 ton — jest już nie do użytku. Natomiast flotylla łodzi podwodnych rządu walenckiego, złożona z 14 łodzi, liczy 5 łodzi najnowszego typu, wybudowane w końcu roku 1936, po 1050 ton każda, oraz 6 łodzi również nowoczesnych — po 850 ton każda.

Demonstracje w Paryżu po upadku rządu Bluma

PARYŻ. Po wiecu socjalistycznym, zorganizowanym przez S. F. I. O. w Lunaparku, utworzył się pochód manifestacyjny w liczbie około 3.000 ludzi.

Pochód skierował się na Avenue de Grande Armee, gdzie doszło do starcia z policją, która usiłowała rozprzeszyć manifestantów.

Na placu Etoile zgromadzili się ponownie demonstranci i skierowali się na Pola Elizejskie. Tu doszło do nowych starć z policją i z gwardią ruchomą. O północy spokój został przywrócony.

PARYŻ. O godz. 9.30 Chau-

temps przybył do Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Przed wejściem do swego gabinetu zamienił on kilka zdań z zebranymi tam dziennikarzami, którzy zakomunikowali mu podaną przez prasę listę członków nowego rządu.

„Nie czytałem tej listy — oświadczył Chautemps, śmiejąc się — nie mogę więc panom powiedzieć, czy odpowiada ona rzeczywistości.”

Na pytanie, czy poda wkrótce ostateczną listę rządu, Chautemps powiedział: Podam ją panom z pewnością pod koniec dnia. Na pewno nie każe panom wrócić jutro

Zamach na willę ministra nie spowodował ofiar

KOPENHAGA. Wczoraj we wczesnych godzinach rannych dokonano zamachu na willę duńskiego ministra spraw wojskowych.

W ogródku, w bezpośredniej bliskości domu, wybuchła bomba o bardzo dużej sile. Wybuch wysadził szyby w ca-

lej willi oraz w kilku domach sąsiednich. Minister Alsing Anderson był w tym czasie w podróży, a żona jego i córka, śpiące w domu, nie odniosły żadnych ran.

Sprawcy zamachu nie zostali ujawnieni. Min. Anderson należy do partii socjaldemokratycznej.

Rząd włoski podwyższa płace swych urzędników o 8 procent

RZYM. Rada ministrów postanowiła podwyższyć o 8 proc. pobory urzędników we wszystkich urzędach i instytucjach, zależnych od państwa.

W stosunku do duchowieństwa fundusze specjalne, dla niego przeznaczone, które w

roku 1927 zredukowane były o 5 proc., zostały przywrócone do dawnej wysokości.

Wydano również zarządzenie, zmierzające do poprawy stanu materialnego emerytów. Zarządzenie obejmuje z górą 900.000 urzędników i emerytów.

Planowy odwrót spod Bilbao Wybuch min pod kliniką szpitalną

MADRYT. Wczoraj na odcinku środkowym wysadzono minę, podłożoną pod klinikę szpitalną, niszcząc liczne gniazda powstańczych karabinów maszynowych.

Na froncie biskajskim, według doniesień oficjalnych, wojska rządowe spod Bilbao wycofuja się w zupełnym porządku.

SALAMANKA. Oficjalny komunikat sztabu donosi, że wojska powstańcze poczyniły dalsze postępy na froncie biskajskim, zajmując Oquendo i O-

quendojeda, Sagibur. Penablanca, wzgórze 385, wzgórze, położone na wschód od Respaldizo. Akcja trwa nadal.

Na froncie Leon oddziały powstańcze zajęły Pena Herro, panujące nad doliną Cubillas. Na tym odcinku nieprzyjacieli został zmuszony do ucieczki.

Na froncie Cordoby powstańcy zajęli Cimes Puntales na odcinku Espiel. Na innych frontach nie szczególnego nie zaszło.

SEWILLA. Gen. Queipo de

Llano oświadczył, iż na froncie biskajskim wojska rządowe, według komunikatu rządu walenckiego, wycofały się zgodnie z rozkazami na z góry przygotowane stanowiska. W rzeczywistości siły powstańcze wyparły wojska rządowe i nie może być mowy o planowym odrocie oddziałów rządowych.

Dalej general stwierdza, że Bilbao powraca do normalnego życia i już od wczoraj nowa radiostacja powstańcza działa na jej terenie.

Straszliwa katastrofa Dr. Pawlak zabity — 2 osoby ranne

Cały Inowrocław wstrząśnięty został katastrofą samochodową, której ofiarą padł znany i ceniony lekarz Dr. Józef Pawlak.

Dr. Pawlak, w towarzystwie kilku osób wybrał się na wycieczkę do Kruszwicy. Za Matwami, auto w całym pędzie wpadło na drzewo.

Skutki zderzenia okazały się fatalne. Prowadzący samochód, dr. Pawlak poniósł śmierć na miejscu, dwie osoby zaś, mianowicie p. Tomcza-

kówna i p. Twardosz doznały ciężkich obrażeń. W stanie niemal beznadziejnym odwieziono ich do szpitala.

Pozostałe dwie osoby doznały tylko nieznacznych obrażeń. Tragicznie zmarł dr. Pawlak pełnił funkcję prymariusza szpitala powiatowego i lekarza rejonowego Ubezpieczalni Społecznej.

Dr. Pawlak był znany działaczem niepodległościowym i cenionym pracownikiem społecznym.

Z Brukseli do Polski Już wylądował balon „LOPP”

W poniedziałek po południu po godz. 17-tej wylądował w pobliżu majątku Ławica (powiat Międzybóże) kpt. Burzyński, lecący na balonie „L O P P”. Lądowanie odbyło się bez wypadku. Balon zabezpieczono na miejscu.

BERLIN. Niemieckie Biuro Informacyjne podaje za prasę czeską, że dwa wojskowe samoloty czechosłowackie zmusiły do lądowania w pobliżu Pragi niemiecki balon „Chemnitz 10”. Załogę balonu stanowiły dwie osoby.

Prasa czeska twierdzi, że balon brał udział w zawodach balonowych. Niemieckie Biuro Informacyjne przy-

puszcza, że chodzi tu o zawodę, Gordon Bennetta, rozpoczęte w Brukseli.

Balon „Zurich 5” lądował dn. 21 bm. o godz. 20.40 w pobliżu wsi Wielka Łąka w pow. gostyńskim po przelocie nad Leszkiem. Lotnicy mogli utrzymać się jeszcze około 2 godzin w powietrzu.

Za Leszkiem wyrzucili balast, nie mając już widoków na dalszy pomyślny lot z powodu braku wiatru.

Załogę stanowił p. dr. Tilgenkamp i jego towarzysz Tenbosch. Lotnikami i powłoką balonu opiekował się p. Hilary Ponikiewski z Grylewa.

Nie było ataku na „Leipzig” twierdził rząd hiszpański

LONDYN. Charge d'affaires hiszpański złożył wczoraj ministrowi Edenowi notę rządu hiszpańskiego, zaprzeczając raz jeszcze twierdzeniom o atakach na krążownik „Leip-

zig” i wyrażając gotowość udowodnienia twierdzeń rządu hiszpańskiego, który zgadza się udzielić wszelkich ułatwień dla obiektywnego śledztwa przez rząd brytyjski.

Napad pszczoł na wycieczkę 90 osób odwieziono do szpitala

W pobliżu Kowna miał onegdaj miejsce rzadko notowany wypadek.

Na idącą tam wycieczkę napadł rój pszczoł, wywołując straszną panikę. Wszelka walka z owadami była bezskuteczna. Strumienie wody, puszczane z hydrantów przyby-

lej na pomoc straży ogniowej, też nie odniosły żadnego skutku. Dopiero sprowadzony na miejsce wypadku pszczelarz opanował sytuację, zabierając pszczoły do ula.

Skutki napadu owadów były smutne. 90 osób odwieziono do szpitala.

Zabytkowy środek lokomocji jest nim w Berlinie dorożka konna

BERLIN. Zanikające w Berlinie dorożki konne stają się tu coraz bardziej zabytkowym środkiem lokomocji, używanym tylko przy nadzwyczajnych wypadkach.

Tak więc miłośnicy starego Berlina zmobilizowali w ostatnich dniach wszystkie dorożki

konne berlińskie w liczbie ok. 50 i udali się na wycieczkę po ulicach, oglądając różne stare osobliwości miasta.

Dorożki i konie udekorowane były bogato kwiatami i, ciągnąc sznurem przez miasto, wzbudzały zainteresowanie i wesołość przechodniów.

Tragiczna ucieczka więźnia tuż przed rozprawą karną

Z Gniezna donoszą: Z okna poczekalni tutejszego Sądu Okręgowego, zmyliwszy czujność konwojenta, wyskoczył tuż przed rozprawą karną wię-

zien 22-letni Stanisław Popowski.

Upadłszy z 1-go piętra na bruk, Popowski doznał obrażeń wewnętrznych. Przewieziono go do szpitala.

Samoloty włoskie i niemieckie na usługach powstańców pod B. Iba

LONDYN. W czasie wczorajszych obrad w Izbie Gmin postawiono szereg pytań w sprawie samolotów, używanych przez powstańców na froncie baskijskim.

Odpowiadając na pytania labourystów, min. Eden stwierdził, że według jego informacyj, wojska powstańcze używały samolotów 3-ich głównych rodzajów: samolo-

tów bombardujących, wywiadowych i myśliwskich. Samoloty te pochodziły z fabryk niemieckich i włoskich.

Odpowiadając na inne pytania, min. Eden oświadczył, że stanowisko rządu brytyjskiego było o wiele łatwiejsze, gdyby nie było samolotów obcego pochodzenia po obu walczących w Hiszpanii stronach.

Napad na kopalnię złota 13 policjantów zostało zabitych

SINGKING. Około 80 uzbrojonych w karabiny ręczne

i maszynowe bandytów dokonało w dn. 18 b. m. napaści na kopalnię złota w pobliżu Tung Sing Czen w prowincji Chun Czun.

W starciu z bandytami 13 japońskich policjantów zostało zabitych. Bandyci uprowadzili 4 Japończyków i 7 Koreańczyków.

CZYTAJ CIE
„ZYCIE KOBIECE”

Cena 20 groszy.

Spadek po książętach Jagiello Niezwyczajna afera oszusta w Rio de Janeiro

Policja kryminalna w Rio de Janeiro wydała komunikat, w którym stwierdza, że aresztowany na granicy belgijskiej rzekomy książę Dadiani, posadzony o wtrącenie do morza swego towarzysza podróży na pokładzie brazylijskiego statku „Raul Soares” nie jest ani rumuńskim księciem, ani polskim „spokrewnionym z Jagiellą”, lecz urodzonym w Rio de Janeiro Janem Chomskim, synem b. urzędnika rosyjskiego przedwojennego konsula w Kurytybie, ożenionym z Brazylianką.

Jan Chomski jest notowanym w tut. policji oszustem. Pozyskawszy zaufanie młodego Peroniego, wyłudził od niego około 50 tys. milrejsów

na odzyskanie spadku, jaki rzekomo go w Warszawie oczekiwał, namówił go na podróż do Paryża, a potem do Polski.

W drodze Peroni zniknął w tajemniczy sposób z pokładu okrętu. Policja brazylijska zażąda od policji belgijskiej wydania rzekomego księcia Dadianiego, gdyż ma z nim dawne porachunki, a poza tym podejrzewa go o zbrodnię na pokładzie brazylijskiego statku.

Prasa brazylijska zajmuje się sprawą zaginięcia Peroniego bardzo żywo i donosi z Porto Alegre (stan Rio Grande do Sul), że rzekomy Dadiani zjawiał się na tamtejszym gruncie, jako działacz harcerski, że otrzymuje stałą gażę z mię-

Porozumienie międzynarodówki w sprawach hiszpańskich

ANNEMASSE. Odbyło się tu spotkanie przedstawicieli Drugiej i Trzeciej Międzynarodówki.

W spotkaniu tym ze strony Drugiej Międzynarodówki wzięli udział przewodniczący de Brouckere i sekretarz generalny Adler, a z ramienia Trzeciej Międzynarodówki Cachin i Bea'e (Francja), Gallo (Włochy), Dahlen (Niemcy) i Checa (Hiszpania).

Thorez, który przybył do Annemasse w niedzielę, odje-

chał w poniedziałek po południu do Paryża. Zebranie, które odbyło się w jednej z kawiarni, trwało 2 i pół godziny.

Ogłoszony po zebraniu komunikat podaje, iż delegaci dokonali wymiany poglądów na kwestię jak najlepszego sposobu prowadzenia akcji na rzecz Hiszpanii za wspólnym porozumieniem wszędzie, gdzie to jest możliwe i bez niepotrzebnych tarć.

Ta wymiana poglądów wy-

kazała, że obie międzynarodówki prowadzą wobec Hiszpanii podobną politykę i że domagają się jedna i druga zniesienia blokady, przywrócenia naruszonego prawa międzynarodowego i zastosowania paktu Ligi Narodów.

Zgodnie wyrażono życzenie, aby nastąpiły w krótkim czasie nowe kontakty celem zbadania bardziej szczegółowego konkretnych środków pomocy materialnej i moralnej dla Hiszpanii.

4.000 więźniów odzyskało wolność z powodu narodzin następcy tronu bułgarskiego

SOFIA. Uroczystości z powodu urodzin następcy tronu trwały bez przerwy w całym kraju do dnia wczorajszego.

We wszystkich świątyniach wszystkich wyznań w całej Bułgarii odprawiono Te Deum. Ludność nieustannie manifestowała, dając wyraz swemu przywiązaniu do króla i radości z powodu przedłużenia dynastii.

Śmierć dziecka w płomieniach

We wsi Mazury, pow. Poniemunie spaliły się budynki mieszkalne i gospodarskie dwóch rolników, przy czym w płomieniach domu Aleksandra znalazła śmierć jego 11-letnia córka.

Następnie donoszą o wielkim pożarze lasu w nadleśnictwie koszedarskim, gdzie spaliło się przeszło 17 ha młodego lasu. Straty są duże.

Szczątki „Hindenburga”

NOWY JORK. Pozostałe nie spalone części sterowca „Hindenburg” zostały sprzedane przez towarzystwo ubezpieczeń za 12.000 dolarów. Suma ta nie jest wysoka, jeżeli się uwzględni wielką ilość aluminium, jaka pozostała z korpusu sterowca.

B. cesarz składa wizyty

B. cesarz Wilhelm odwiedził księżniczkę Julianę i ks. Bernahrda w hotelu, w którym zatrzymali się oni. Jest to pierwsze spotkanie Wilhelma z następcami tronu holenderskiego.

Zdołał zbałamucić młodego Peroniego, wmówił mu, że ma w Polsce do odziedziczenia wielki spadek po „książętach Jagiello”, że jednak jednym z warunków zapisu jest konieczność ożenienia się.

Rodzina Peroniego ułatwiła rzekomemu księciu małżeństwo z jakąś bardzo piękną fryzjerką, a dziecko wzięto z bebronki dla sierot. Poza tym awanturnik oszukiwał w podobny sposób jeszcze kilka innych osób, wyłudając od nich pieniądze na wyproszowanie spadku.

Z całego kraju nadesłano do Sofii olbrzymią ilość podarków dla następcy tronu. Przed nałacem królewskim trzykrotnie odbyły się defilady ludności, wiwatującej na cześć króla.

Na placach publicznych, bogato iluminowanych i wspaniale udekorowanych, tańce nie ustawały. Ponad 4.000 więźniów wypuszczono dziś na wolność na zasadzie dekretu królewskiego, a pozostali więźniowie będą mieli skrócony czas kary.

Radio sofijskie urządziło specjalną audycję ku czci nowo-

narodzonego księcia - następcy, w której wzięli udział, przemaszując przed mikrofonem, premier Kiossewanow, wszyscy członkowie gabinetu, prezydent Synodu, burmistrz miasta, przedstawiciele akademii nauk, uniwersytetu oraz organizacji społecznych i zawodowych, reprezentujących wszystkie stany.

W przemówieniach podkreślano przywiązanie do dynastii, wierność i oddanie przyszłemu królowi. Po raz pierwszy wykonano hymn, zadedykowany młodemu księciu.

Kongres kolejarzy Z. Z. K.

W pięknie udekorowanej sali Z. Z. K. w Warszawie, odbył się walny zjazd delegatów Zw. Zawodowego Kolejarzy.

Po wysłuchaniu przemówień początkowych, dokonano wyboru prezydium, w skład którego weszli: Packan, Duda, Świerkosz, Wróbel, Borowski, Gruszczynski i Laskowski.

Na wstępie ożywionych obrad zjazd powziął uchwałę, protestującą przeciw rozwią-

niu przez władze gdańskie, bratniego związku gdańskich kolejarzy, pracowników P.K.P.

Po sprawozdaniu władz wywiązała się obszerna dyskusja, w której zabierali głos przedstawiciele wszystkich skupień kolejarzy.

Wniosek o udzielenie absolutorium zarządowi gł. Z. Z. K. przeszedł absolutną większością. Przeciw wnioskowi głosowało tylko 4 delegatów.

Oberwał się balkon w Lublinie 8 osób odniosło rany

W czasie koncertu orkiestry ulicznej na podwórzu domu nr. 40 przy ulicy Lubartowskiej w Lublinie, na balkonie na 2-im piętrze zgromadziło się kilka osób.

W pewnym momencie bal-

kon oberwał się i runął na bruk wraz z ludźmi. 4 osoby w stanie ciężkim odwieziono do szpitala, 4 zaś odniosły lżejsze obrażenia.

Kamienica została poważnie uszkodzona.

Groźna fala pożarów na Litwie

Z Kowna donoszą o groźnej fali pożarów, która ogarnęła całą Litwę.

Przed kilku dniami wybuchł dwukrotnie pożar lasu w pobliżu Smolenik. W miasteczku Smoleniki padło pastwą płomieni kilka budynków gospodarczych. Straty wynoszą ponad 40.000 litów.

W Koszedarach spalił się dom mieszkalny, fabryczka wody sodowej i skład piwa. Stra-

ty oszacowano na 100.000 litów.

W Stonajtach spalił się dom i zabudowania gospodarcze wraz z inwentarzem martwym

CZYTAJ CIE

Wesołe Wiadomości

Dymisja Prezesa drugiej międzynarodówki

GENEWA. Przewodniczący Drugiej Międzynarodówki de Brouckere, przebywający w Genewie z racji międzynarodowej konferencji pracy, zgłosił dymisję ze swego stanowiska.

Radom w Ameryce

CHICAGO. — W miasteczku Radom w stanie Illinois odbyła się uroczystość odsłonięcia pomnika jednego z założycieli wielkiej organizacji zjednoczenia polsko-rzymsko-katolickiego ks. Gieryka.

Miasteczko Radom i okolica są prawie wyłącznie zamieszkałe przez Polaków. Jest to jedno z najstarszych osiedli polskich w Ameryce, które wychowało już trzy polskie pokolenia.

Trzęsienie ziemi

LIMA. Odczuło tu silne trzęsienie ziemi. Zjawisko to było szczególnie wyraźne w departamencie Libertad, gdzie uległo zniszczeniu wiele domów w miejscowości Truillo.

Cyganie litewscy ciągną do Polski

Cyganie, koczujący w Litwie — jak donoszą z Kowna — zwrócili się do władz litewskich z prośbą o pozwolenie na wyjazd do Warszawy, celem wzięcia udziału w wyborach króla cygańskiego.

Wesoly kącik
Mamusia

Przed podrzędna restauracją zebrała się gromada gapiów i z zainteresowaniem obserwowała gorszący obrazek.
Kobieta w sile wieku okładała parasolką młodszego nieco mężczyźni i powtarzała z wściekłością w głosie:
— Ja ci dam mamusię, łobuzie! Ja ci pokażę mamusię!
Mężczyzna spocony i przerażony szamotał się, szarpał, wreszcie wyrwał się z rąk rozwścieczonej niewiasty i rzucił się do ucieczki.

— Trzymać go! — wrzasnęła niewiasta.
Ale nikt nie trzymał. Przewaga fizyczna była wyraźnie po stronie niewiasty i wszyscy współczuli uciekającemu mężczyźnie, który znikł za regim.

Niewiasta, wyczuwając widocznie nieprzychylność widzów, załamała ręce.

— Ludzie wy moi! — załkała gorzko. — Skrzywdził mnie, kobietę niewinną, tak mnie skrzywdził i nawet nikt się za mną nie ujmie! Ja na tego lotra ostatni grosz wydałam! To ubranie co nosi i trzewiki, i rawat — wszystko za moją krwawicę kupione. A on za to na mnie „mamusia” powiada! O ja nieszczęśliwa!

— Co w tym obraźliwego? — odezwała się jakaś starsza pani. — „Mamusia” to piękne, pieścizotliwe słowo.

— Pieścizotliwe? Pani myśli, że on tak do mnie przez pieścizotę powiedział? Przez draństwo tak powiedział, przez łajdactwo! Za miesiąc miał być nasz ślub! Wczoraj dopiero 200 złotych ode mnie wziął na mieszkanie. A dziś przylatuje do mnie sąsiadka i powiada:

— Panno Andziu! Leć pani na róg do knajpy! Tam pani narzeczony z jakąś młodą lafiryndą siedzi!

— Jakby w mnie piorun strzelił. Lecę do knajpy, wpadam, a tu mój Antos siedzi sobie z jakąś wypacykowaną panną, po rękach ją całuje i za moje pieniądze wódkę jej stawia.

Ciemno mnie się przed oczyma zrobiło. Nie chciałam awantury przy ludziach robić, więc tylko dałam mu rękę znak, żeby podszedł.

I słyszę, jak ta mała malowana się pyta.
— Antosiu! Co to za siarsza kobieta na ciebie kiwa?

Słyszycie ludzie?! „Siarsza kobieta”!

A ten łajdak czerwony się zrobił, jak burak i powiada cicho, żeby ja nie usłyszała:

— Mamusia przyszła, moja mamusia. Zaraz się z nią roz-

W powodzi luźnych poszlak toczy się proces o napad na Pocztę Główną

Wczorajszy dzień procesu przeciwko Władysławowi Rattingerowi o napad na kasjera Poczty Głównej ułożył się dla oskarżonego raczej pomyślnie.
Brak bezpośrednich dowodów, a istnienie tylko poszlak, a przyznać trzeba dość mocnych, stwarzają tę sytuację, że w toku procesu porusza się

cały szereg okoliczności, dość luźno łączących się z tajemniczym napadem, a raczej mających na celu wykazać, że urzędnik tego typu, co Rattinger, był zdolny do zadania ciosów kasjerowi.
Na przewodzie sądowym wertyluje się więc różne szczegóły z życia prywatnego Rattingera.
Zbadany wczoraj św. Zygmunt Różański, urzędnik pocztowy i kolega Rattingera, wydaje o nim dość pochlebne opinie. Stwierdza, iż pierwsze pogłoski o tym, jakoby Rattinger dokonał napadu, przyjmowano wśród urzędników jako nieprawdopodobny żart.
Kiedy nazajutrz aresztowano Rattingera, glosy, że był on rzeczywiście sprawcą, zaczęły się wzmacniać. A kiedy wreszcie doreczono Rattingerowi w więzieniu dekret o wydaleniu ze służby, zaczęto go jawnie oskarżać.
Duże zainteresowanie wywołał ujawniony szczegół, że na drugim końcu korytarza, przylegającego do odsłoniętego tajemnicą pokoju Nr. 66, znajdował się pokój, który w owym czasie był remontowany. W pokoju tym okno było zabite deskami od strony podwórza.

Zbadany w charakterze świadka murarz zeznał, że remont trwał tygodnie i pracowało przy nim 4 robotników. Robotnicy ci chodzili po korytarzu.
Obrona niewątpliwie będzie na tym fakcie budowała, iż zbrodniarz po nieudany, na skutek podniesionego alarmu, napadzie schronił się w tym właśnie pokoju i później dopiero w czasie ogólnego zamieszania opuścił swobodnie gmach.
Pewną też niespodziankę wywołał ujawniony na rozprawie wczorajszej fakt, że można było od strony podwórza, dzięki istniejącemu tam podwyższeniu, zaglądać do kabiny kasjera Frydrycha i obserwować, co się wewnątrz dzieje.
Jeden ze świadków zeznał nawet, iż na tydzień przed napadem zaobserwował, iż przez okienko ktoś zagląda. Nieznajomy schował się, kiedy dostrzegł, iż go zaobserwowano.
Korzystnym dla obrony Rattingera jest to, że kasetka, w której kasjer Frydrych przechowywał pieniądze, była ciężka i musiał ją przenosić w worku jeden z woźnych urzędu.
Przed pulpitem stanęły kolejno babka i matka ra. Obydwie kobiety zeznały, że babka Rattingera ma dom wartości 50.000 zł., prócz tego dochody jej z przedsiębiorstwa kominiarskiego wynoszą około 1000 zł. miesięcznie. Dzięki temu, choć chciały, by Rattinger sam myślał i pracował na siebie, mogli każdej chwili liczyć na pomoc. Był on jedynym sukcesorem.
Wicedyrektor Urzędu Poczтового Greenfield mówił, że w oddziale, na którym pracował Rattinger, ginęły paczki. Choć dochodzenie nic nie wykazało, Rattingera przeniesiono do innego oddziału.
Zbadani na wczorajszym posiedzeniu właściciele sklepów, w których Rattinger brał towary na kredyt, przyznali, że wywiązywał się on dostatecznie ze swych zobowiązań wekslowych.
Gospodyni, u której Rattinger zajmował pokój, zeznała, że wracał on do domu zawsze trzeźwy, nie grywał w karty, lubił czytać książki, a także zajmował się dodatkowo konstrukcją aparatów radiowych, które sprzedawał.
Dziś dalszy ciąg rozprawy. Pozostało jeszcze do przesłuchania 19 świadków.

W Hollywood odbył się uroczysty ślub znanej artystki filmowej Jeanette Mac Donald z popularnym artystą Jene Raymondem. Policja z trudem chroniła młodą parę przed naporem tysięcy ciekawych.

mówię.
Zła krew mnie załaza. Mowę mi odebrało. Wczoraj jeszcze 200 złotych na mieszkanie wziął, a dziś ja dla niego „mamusia”.

Przyskoczyłam do stolika, a ta jego lafirynda podnosi się z uśmiechem:

— Bardzo się cieszę — powiada — że mogę poznać mamusię Antosia.

Jak ją trzasłam w łeb, to zemdlła. Pewno ja jeszcze teraz cuca!..

Pokrzywdzona i znieważona niewiasta otarła zapłakane oczy, i zachlipała jeszcze żalosięj.

— Wczoraj, jak brał pieniądze na mieszkanie, to mówił do mnie „moje dziecko” a dziś „mamusia” dla niego oszusta, jestem „Mamusia” dla łajdaka, żeby go nagła krew! Napoleon Sudek.

W Warszawie II. (Mokotów).
13.00 Koncert rozrywkowy (płyty). 14.00 Pare informacji i program na jutro. 15.00 Duet skrzypcowy i fortepianowe (płyty). 15.00 Pogadanka aktualna. 15.10 Życie kulturalne stolicy. 15.15 Zespół Salonowy Pawła Rynasa. 16.00 — 22.00 Przerwa. 22.00 Wiadomości sportowe. 22.05 Muzyka lekka (płyty). 23.00 „Poezja polska w Wiedniu” — Kwadrans poetycki. 23.15 Muzyka taneczna (płyty).

GIEŁDA
Dewizy: Holandia 290.00; Bruksela 89.45; Kopenhaga 116.80; Londyn 26.16; N. Jork 5.28; Paryż 25.60; Praga 18.40; Sztokholm 154.90; Zurych 121.25.
Papieru procentowe: 5% poz. prem. inwest. 65.75; 4% państw. poz. prem. dolar. 58.75; 4% poz. konsolid. 52.65; 5% poz. konw. 59.00.
Akcje: B. Polski 101.00; Węgiel 19.25; Lilpop 46.00; Ostrowiec 25.75.

RADIO
ŚRODA, 25.6
6.15 „Kiedy ranne wstają zorze”, 6.18 Gimnastyka, 6.38 Muzyka (płyty), 7.00 Dziennik poranny, 7.10 Muzyka (płyty), 7.15 Audycja dla poborowych, 7.35 Muzyka (płyty), 8.20 — 11.57 Przerwa, 11.57 Sygnal czasu i hejnał z Krakowa, 12.03 Dziennik południowy, 12.15 „Naprawa ugorów” — pogadanka, 12.25 Koncert orkiestry wojskowej, 13.00 — 15.45 Przerwa, 15.45 Wiadomości gospodarcze, 16.00 „W literackim muzeum osobliwości” — szkic, 16.15 Pieśni w wykonaniu Chóru Żeńskiego „Zjednoczone”, 16.45 „Pamiętniki żołnierzy” — odczyt, 17.00 Zespół Salonowy Stefana Rachonia i Anna Borey — piosenki, 17.50 „Samochody i samoloty parowe” — pogadanka, 18.00 „Chwilka Biura Studiów”, 18.10 Program na jutro, 18.15 Muzyka lekka (płyty), 18.50 Pogadanka aktualna, 19.00 „Słymi” dyrygent, 19.40 Transmisja zakończenia Międzynarodowego meczu piłkarskiego Polska — Szwecja, 20.00 „Na świętojańskiej sobótce” — regionalne słuchowisko obzędowe, 20.45 Dziennik wieczorny, 20.55 Pogadanka aktualna, 21.00 Koncert chopinowski, 21.45 „Przygoda Stasia” — opowiadanie, 22.00 „Graj muzykę graj”, 22.50 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego, Przegląd pracy i Komunikat meteorologiczny.

Zmiana rządu we Francji
Leon Blum, którego rząd upadł po zatargu z Senatem.
Chautemps, nowy premier francuski.

ROLF NELSON
przyjmuje od 5-ciej do 7-mej
WARSZAWA ul. PIUSA XI 5? m. 8.
Zamiejscowi otrzymać mogą odpowiedź listowną w ciągu 7 dni po nadesłaniu pytań, daty urodzenia oraz zł. 3.50 (zamiast 8) w znaczkach pocztowych.

KUPON ULGOWY
na seans ul Rolf Nelsona

SEANSE u ROLFA NELSONA
ROLF NELSON
ny jasnowidz i psycholog eksperymentalny udziela odpowiedzi na najbardziej zawile pytania.
widzi przyszłość ludzką
w trakcie jasnowidzenia. Wskazuje właściwe drogi życiowe. Tysiące ludzi zawdzięcza mu swoje szczęście osobiste.
CZYTELNICY NASI
chcąc uzyskać prywatny specjalny seans w cztery oczy u Rolfa Nelsona a z azaniem kuponu płacą jedynie zł. 5 zamiast 10-ciu!

ROLF NELSON
przyjmuje od 5-ciej do 7-mej
WARSZAWA ul. PIUSA XI 5? m. 8.
Zamiejscowi otrzymać mogą odpowiedź listowną w ciągu 7 dni po nadesłaniu pytań, daty urodzenia oraz zł. 3.50 (zamiast 8) w znaczkach pocztowych.

KUPON ULGOWY
na seans ul Rolf Nelsona

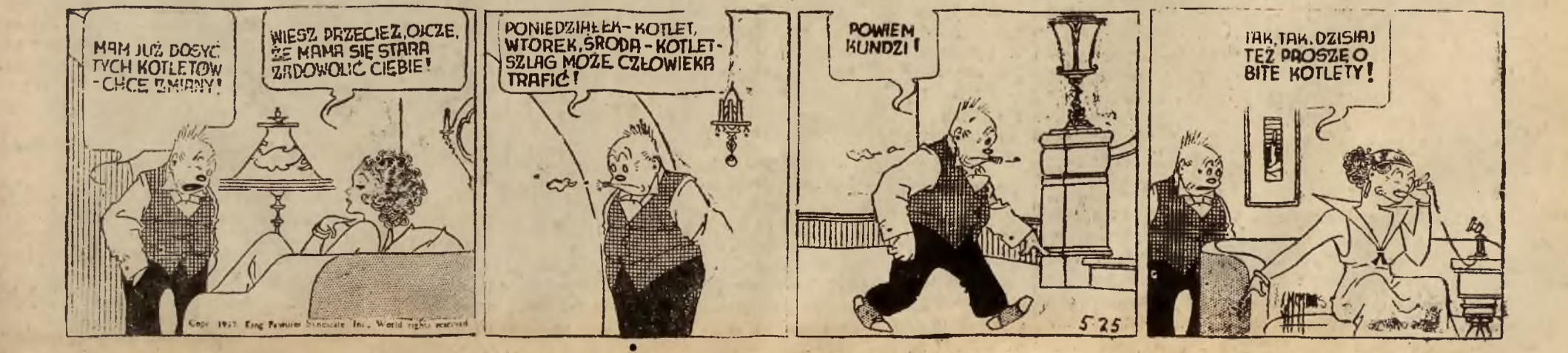
SEANSE u ROLFA NELSONA
ROLF NELSON
ny jasnowidz i psycholog eksperymentalny udziela odpowiedzi na najbardziej zawile pytania.
widzi przyszłość ludzką
w trakcie jasnowidzenia. Wskazuje właściwe drogi życiowe. Tysiące ludzi zawdzięcza mu swoje szczęście osobiste.
CZYTELNICY NASI
chcąc uzyskać prywatny specjalny seans w cztery oczy u Rolfa Nelsona a z azaniem kuponu płacą jedynie zł. 5 zamiast 10-ciu!

ROLF NELSON
przyjmuje od 5-ciej do 7-mej
WARSZAWA ul. PIUSA XI 5? m. 8.
Zamiejscowi otrzymać mogą odpowiedź listowną w ciągu 7 dni po nadesłaniu pytań, daty urodzenia oraz zł. 3.50 (zamiast 8) w znaczkach pocztowych.

KUPON ULGOWY
na seans ul Rolf Nelsona

Tarapaty pana taty

Ucieszne przygody Walentego Grypki

MAMA JUŻ DOSYĆ TYCH KOTLETÓW - CHCE ZMIANY!
WIESZ PRZECIEŻ, OJCZE, ŻE MAMA SIĘ STARA ZADOWOLIĆ CIEBIE!

PONIEDZIAŁEK - KOTLET, WTOREK, ŚRODA - KOTLET - SZLAG MOŻE CZŁOWIEKA TRAFIĆ!

POWIEM KUNDZI!

IAK, TAK, DZISIAJ TEŻ PROSZĘ O BITE KOTLETY!

Juliusz Morawski

Musisz mnie kochać!...

Wzruszające dzieje miłości dziewczyny z ludu do arystokraty

Z tajemniczych powodów hrabia Tudziewicz musiał opuścić niemłą sobie podobną bogatą Klarę Demską. Chciał jednak zostać jej mężem tylko z nazwy, co młoda małżonkę doprowadzało do silnego wzburzenia. Tudziewicz był bowiem zakochany w biednej dziewczynie, Hance Czernównie, która zdradę ukochanego wzięła mocno do serca i powzięła pewne plany. W tym celu zawarła przyjaźń z przyjaciелеm Tudziewicza, Antonim Notylskim.

Do tych myśli skłoniła ją przypadkowo napotkana Sybilla Gojek, podająca się za wróżkę. Hanka jako narzeczona ogacza Notylskiego odwiedziła restaurację, w której była kwaciarka i ujrzała hrabiego z żoną.

Tudziewicz dowiedział się o „przyjaźni“ Hanki z Notylskim i udał się do niego, by się dowiedzieć prawdy.

Tudziewicz drgnął. Notylski zaś ciągnął dalej: — Mój drogi, nie możesz wiązać dziewczynę życia. Jesteś człowiekiem żonatym. Prawda? Ja co prawda nie mogę wymagać od niej miłości, ale mogę jej zapewnić życie bez trosk i należyta opiekę. To wszystko, co mogę i chcę jej dać... Pragnę tego. Czy mi się uda, nie wiem. Jestem jednak z tobą najzupełniej szczerzy. Ja, kochając taką dziewczynę, nie ulakłbym się najstraszliwszego szantażu, nie ożeniłbym się z panną Demską! Ty zrobiłbyś inaczej. Widocznie było coś silniejszego od twojej dla niej miłości. A jeśli tak, to miłość ta nie była wiele warta.

— Mylisz się... Chciałem tak zrobić. Demski zagroził mi, że nie zobaczę Hanki więcej żywej. Złakłem się o jej życie. Pilnował i mnie. I na pewno śledzili ją również. Nie miałem innego wyjścia.

Notylski zerwał się wzburzony z fotela. — To, co opowiadasz, przekracza wszelkie granice! Dlaczego nie oddałeś tego lotra w ręce policji?! Nasza policja odrzuciłaby go pogróżek!

— Zamiarów skrytobójczych! Tego nie rozumiem! Jak nawet w tej chwili możesz pozwalać, żeby ten lajdak chodził po świecie? Przepraszam cię! Muszę zatelefonować do panny Hanki! Zaniedbałem się o nią! Nie będę mógł jej teraz zostawić samej nawet na chwilę! I jeśli ty nie dasz znać policji, ja to zrobię! Dla mnie życie tej dziewczyny jest najważniejsze na świecie! Ja ją kocham! Ja mam wreszcie kogoś na świecie, o kogo drze, kto jest mi najbliższy! Kto jest dla mnie miły zupełnie bezinteresownie, kogo nie obchodzi to, czy ja mam miliony, czy ich nie mam! Czy ty to rozumiesz?

Hrabia patrzył na Notylskiego zaskoczony jego wybuchem i przerażony tym, co slyszal.

— Ty ją tak kochasz?! — szepnął.
— A tak! Kocham!... Nie wiem, dlaczego cię to dziwi? Któż może jej nie kochać? To jest

nadzwyczajna kobieta, najlepszy człowiek! Nie znałem dotychczas takiej! Pomiędzy nami takich ludzi nie ma. Są bogacze, są fałszywi, skąpi, podstępni, zazdrośni, podli, sadyści, maniacy, nicponie dobrze wychowani, pozerzy, puste lby, najrozmaitsi, ale nie ma takiego charakteru jak Hanka! Dlatego ją kocham! Przepraszam cię! — zawołał nagle Notylski i wybiegł z pokoju.

Tudziewicz pochylił głowę.
— On ją kocha... Ja jestem żonaty — szepnął.
— Nie zawiązuj dziewczynie życia.. Ale przecież ona też kocha! Mnie tylko! Czy nie było w jej słowach wczorajszych tylko udanej nienawiści? Tylko gorycz i zawód i właśnie miłość?... Hanka, Hanka!..

Notylski powrócił zaraz.
— Nie pozwolę jej nigdzie szej kazać ją pilnować! Nie pozwolę jej nigdzie — Telefonowałem do niej. Jest w domu. Mur wychodzić samej! I jak ci powiedziałem, zaraz z samego rana udam się do policji, czy prokuratora!..

— Ani się waż tego czynić! — zawołał Tudziewicz.

— A to dlaczego? Czy mam narażać życie kobiety dla twoich jakichś tam papierów? Dlatego, że one kompromitują cię. To się kompromituj, jeśli na to zasłużyłeś! Nie obawiałbyś się ich, gdyby to nie była prawda! Zgrzeszyłeś, to cierp sam! Dlaczego wplątałeś w to niewinną dziewczynę?

— To nie o moją osobę chodzi... — powiedział przygnębiony hrabia. — To chęć rzucenia płamy na moich... Nie, nie! Datuj, nie mogę ci tego odsłonić! To zbyt potworne!

— To coś zrobił, rzucając kochającą cię dziewczynę i żeniąc się z jakąś tam panną Klarą Demską, która ma braciśzka zbója, jak powiadasz, wydaje się szczytem potworności. I żadna inna potworność nie może cię usprawiedliwić dostatecznie. Wybacz mój drogi, ale jestem szczerzy i nie widzę najmniejszego powodu do zmiany mej opinii.

— Ty nie wiesz!..
— I wydaje mi się, że nie potrzebuję więcej wiedzieć. A widzę tylko dwie drogi: albo nie będziesz starał się widzieć Hanki i zostawisz ją w spokoju, by nie groziło jej żadne niebezpieczeństwo, albo ja będę zmuszony wtajemniczyć w całą sprawę policję. Powiedziałem ci, że dla mnie jej życie jest zbyt drogie, bym miał je cenić więcej niż jakieś papiery, o których ty mówisz! Papiery! Dziecinada!

— Więc nie zechcesz mi ułatwić widzenia się z Hanką.

— Nie! Uważam to za niebezpieczne dla niej. I dziwię się, że obstajesz przy tym, wiedząc, że narażasz ją na niebezpieczeństwo.

— A jeśli ona tego zechce?

— Tym gorzej dla ciebie! Postaram się nie dopuścić do tego. I zapowiadam ci, że wszelka z twojej strony próba, a natychmiast udam się do prokuratora, by tego obecnego twojego szwagierka zamknął do więzienia, by przestał być groźny. Nie rozumiem też twojej miłości! Jesteś egoista. Potworny egoista, który za cenę zbaczenia kochanej lekceważy jej życie...

— Masz rację!... Nie zobaczę się z nią — powiedział hrabia złamanym głosem.

Notylski patrzył na niego w milczeniu.

— Przepraszam cię... — powiedział po chwili.

— Byłem może za ostry w słowach... Nie chciałem cię urazić.

Tudziewicz podniósł się ociężale.

— To ja cię przepraszam... Nie znałem cię dotychczas. Poznałem cię dzisiaj. Jesteś szlachetnym i uczciwym człowiekiem. Masz rację... Ja to muszę sam rozwiązać. Sam muszę walczyć... I będę walczył. Nie wiem na razie z czym walczyć... Nie wiem, jak i jakiej mam używać broni... Chcę cię prosić tylko o jedno...

— Słucham cię.

— Chciałbym, żeby Hanka... Nie, nie... Będzie tak, jak będziecie chcieli obydwójcie... Ja nie mam prawa o nic prosić... Muszę cię zatem pożegnać...

— Chciałbym ci pomóc, możesz mi wierzyć... — bąknął Notylski, wzruszony widokiem przygnębionego, złamanego przyjaciela. — Muszą te papiery mieć istotnie wielkie dla ciebie znaczenie... Nie umiem tego ocenić... Każdy na wszystko patrzy inaczej. Może nie mogłeś istotnie postąpić inaczej... Ale we mnie się wszystko buntuje przeciw twojemu tolerowaniu tego zbrodniarza!.. Nie powinieś pozwolić na to, by chodził po świecie!..

— Mój kochany... Nie splamię przecież swoich rąk krwią tego lajdaka!.. Mam ręce czyste i chcę je mieć czyste. Muszę walczyć inną bronią, sam nie wiem jaką!.. Ale bądź pewny, że nie ulegnę!.. Żegnaj, Antoni!..

Hrabia uściśnął rękę przyjaciela.
— Czy chcesz, żebym powiedział co Hani?
— Cóż możesz jej powiedzieć? Czy chcesz jej powiedzieć, że ją kocham? — Nie mogę tego wymagać od ciebie, bo ja sam przecież kochasz!..

— Powiem, że ją kochasz — powiedział Notylski.

— Powiesz?! — zawołał Tudziewicz i oczy jego ożywiły się.

— Tak, powiem. Możesz być pewny. I bądź pewny, że póki ja jestem przy niej, będzie bezpieczna i...nietknięta! Chyba, że sama zdecyduje inaczej!

— Chyba, że sama postanowi inaczej... — powtórzył jak echo hrabia.

Wyszedł powolnym, ociężałym krokiem.

Nie rozglądając się, znalazł się na ulicy i ruszył pieszo wzdłuż muru, patrząc pod swoje stopy. Doszedł do Alei Ujazdowskiej, skręcił na prawo, deptając opadające liście kasztanów.

Nie widział, jak za nim posuwa się krok za krokiem jego własna żona.

Dalszy ciąg nastąpi.

JAN DULINSKI

Agentka C 46

Sensacyjna powieść szpiegowska

Anna Morette uważnie przyjrzała się gęsto zapisanym arkusikom papieru, ale nic nie mogła zrozumieć. Arkusiki były pokryte nieznanym jej pismem, które przypominało staro egipskie hieroglify.

— Powinniśmy to wszystko zabrać ze sobą — oświadczyła Anna Morette — zarówno ten tajemniczy mechanizm w płaskiej skrzyneczce, jak i niemniej tajemnicze pismo wskazują na to, że jegomość ten przybył do Rosji Sowieckiej w jakiejś niezwykle ważnej sprawie. Mimochodem odkryliśmy nad wyraz sensacyjną sprawę.

Agenci ukryli znalezione przedmioty w wydrażonej części siekiery. Następnie przykryli zwłoki młodzieńca gałęziami i liśćmi i skierowali się w stronę granicy lotewskiej.

Zaczynało zmierzchać i zanim agenci zdążyli się spostrzec, las otuliły gęste ciemności...

Wszechwładny kierownik „Intelligence Service“, John Low siedział w głębokim fotelu w swym gabinecie i palił bawajskie cygaro. Nie bieskawo - szare kłęby dymu unosiły się nad jego głową i wzbijały się coraz wyżej i dopiero gdzieś pod sufitem rozwiewały się. John Low przyglądał się tam wznoszącym się w górę kłę-

bom dymu i zastanawiał się nad tajemniczymi alarmującymi sygnałami, które pochwylił dziś w godzinach rannych aparat radiowy „Queen Mary“.

Aparat ten był tak skonstruowany i tak czuły, że mógł chwycić sygnały nadawane z miniaturowej stacji nadawczej, jaką mieli przy sobie dwaj agenci „Intelligence Service“, którzy przed czterema tygodniami udali się do Rosji Sowieckiej.

John Low polecił agentom tym zdobyć wiadomości o Arturze Jamesie i Annie Morette. A w wypadku, gdyby oboje znajdowali się w niebezpieczeństwie, ratować ich.

Od chwili, gdy ci dwaj agenci opuścili Londyn, upłynęły już cztery tygodnie. Jak tylko przekroczyli granicę sowiecką, zameldowali za pośrednictwem swej radiostacji władzom przelazonym. Od tej chwili jednak milczeli jak zakłęci i nie dawali o sobie żadnego znaku życia.

I oto dzisiaj rano specjalnie skonstruowany aparat radiowy „Queen Mary“ znów pochwylił kilka sygnałów, nadanych z małej stacji nadawczej, jaką posiadali przy sobie agenci angielscy. Z sygnałów tych nie można jednak było niczego się dowiedzieć. Napróżno starano się odczytać ich treść. John Low wyciągnął więc z tego prosty wniosek, że nie nadano umówionych znaków i sygnałów.

Czy było więc możliwe, aby stacja radiowa dostała się w niepożądane ręce? John Low nie sądził, aby niewinna siekiera, młotek i nóż kuchenny zwróciły uwagę osób nie wtajemniczonych.

— A więc co się stało? — pomyślał John Low, nie spuszczać oka z wijących się kółek dymu. Dlaczego sygnały i znaki, które przejął aparat radiowy, są niejasne?

John Low nacisnął guzik dzwonnka. Na progu gabinetu ukazał się dyżurny agent.

— Poproszę mister Wattsona, — rzekł John Low.

Po kilku chwilach do gabinetu wszedł radiotelegrafista z Downing Strees 10, Jerzy Wattson. Lekko się skłonił, a następnie w milczeniu czekał na rozkazy swego zwierzchnika.

— No? — zapytał John Low, nie patrząc wcale na radiotelegrafistę, a tylko w dalszym ciągu rzucając spojrzenia na niebieskawo szare smugi dymu.

— Aparat radiowy „Queen Mary“ narazie milczy.

— Niech pan spróbuje jeszcze raz go nastawić na falę 5.

— Jest on stale nastawiony na tę falę, sir.

— Jak pan tylko cośkolwiek schwytą, niech pan natychmiast połączy mnie telefonicznie z naszymi pracownikami.

— Wedle rozkazu, sir.

Mister Wattson opuścił gabinet kierownika „Intelligence Service“, John Low był silnie zdenerwowany. Zdawał sobie sprawę, jak groźna wytworzy się sytuacja, jeśli stacja radiowa wpadnie w ręce Sowietów. Wówczas będą mogli grać rolę angielskich szpiegów i nadawać fałszywe wiadomości, aby wprowadzić „Intelligence Service“ w błąd.

Nagle rozległ się dzwonek telefonu. Telefonał mister Wattson.

— Hallo? Znów schwytaliśmy sygnały. Czy pan słyszy? Aparat stoi tuż przy telefonie... Silne, alarmujące sygnały...

John Low nastawił ucho. Sygnały chwytane przez stację radiową nie milkły.

— Czy pan je rozszyfruje? — zapytał John Low.

(Dalszy ciąg jutro).

Kalendarz dnia

ŚRODA

23
CZERWIEC

Zenona m. Agrypiny, Feliksa.
Słowiański: Wandy, księż.
Słońca wsch. 5.15, zach. 20.1.
Księżycza wsch. 19.37, zach. 2.45.

HISTORIA PODAJE:

1264. Bolesław Wstydlawy bije Jadz winogów pod Brańskiem nad Bronką.
1530. Urodził się Jan Kochanowski.
1818. Pogrzeb T. Kościuszki w Krakowie.
1912. Uchwała o wydzieleniu Chełm szczyzny z Królestwa Polskiego.

KTO NIE WIE, ŻE:

Najdłuższy most na świecie jest na Dunaju koło Czerny Wody (Rumunia) długości 5,850 m.

HOROSKOP

dla ludzi urodzonych od 23 czerwca do 21 lipca.

Rak. Znak ten szkodzi zdrowiu. Mężczyzna pod tym znakiem urodzony jest poza tym stale roztrągniony, skłonny do nierozważnych pomysłów i szkodzi często samemu sobie. Kobiety odznaczają się spokojnym temperamentem. Mężczyźni przewyższają przyjaciół nad krewnych. Pierwsze ich małżeństwo jest przeważnie nieszczęśliwe. Kamieniem szczęścia jest dla nich szmaragd.

SUDORIN
WAP. KOWALSKI
uśmiewa radykalnie
POT; WON!

Księstwo Windsoru w Wiedniu

WIEDEN. Wczoraj wieczorem przywił samochodem do Wiednia ks. Windsoru z małżonką. Parze książęcej towarzyszy sekretarz osobisty b. króla, detektyw i służba. Książę zatrzymał się w hotelu „Bristol”. Liczni przechodnie powitali niezwykle owacyjnie parę książęcą. Książę Windsoru opuścił na parę dni zamek Wasserleoneburg z powodu panujących tam gwałtownych ulew. Zamierza on poczynić w Wiedniu liczne zakupy i odwiedzić swych przyjaciół.

Na frontonie hotelu „Bristol”, przed którym gromadzą się liczne tłumy publiczności, powiewa olbrzymia chorągiew angielska.

Na walkę z gruźlicą społeczeństwo nie szczędzi ofiar

Polski Związek Przeciwgruźliczy, który wielokrotnie zwracał się za pośrednictwem prasy do społeczeństwa z apelem o poparcie „Dni Przeciwgruźliczych”, spieszy podzielić się tą samą drogą z ogółem Obywateli pomysła wiadomością.

I w tym roku, tak jak się to dzieje już od lat kilku, pierwszym Komitetem Wojewódzkim, który całkowicie i ściśle w terminie przeprowadził wszystkie rozrachunki z Komitetem Powiatowym i nadesłał je do Związku — jest Wojewódzki Komitet

Czy jesteś członkiem Ligi Morskiej?

Najstojniejszy jasnowidz WOMOUTH

Mistrz Międzyn. Instytutu Wiedzy Tajemnej, uznany jako wszechświatowej sławy fenomen przy pomocy medium „TAMHR”, które jest nieomylnie, daje w transie jasne odpowiedzi we wszelkich zawiłych kwestiach. Widzi na odległość. Daje możliwość zdobycia miłości pożądanego osoby. Przepowiada przyszłość i przyszość. Opiera swoje horoskopy i analizy grafologiczne. Medium zestawia pewne wybrane N-ry losów, podaje gdzie takowe można nabyć. W 34-ej loterii padło 43 wielkich wygranych, wybranych przez Medium. Podaj datę urodzenia, imię i nazwisko i załącz kilka włosów dla kontaktu. Na koszty portowe załączysz 21, i znaczkami pocztowymi. Adres: Kraków, Łubicz 22 B, 2.

Namówiła męża do samobójstwa aby uzyskać premię asekuracyjną

W tych dniach sąd przysięgłych w Cincinnati rozpatrywał niezwykle sensacyjną sprawę, której bohaterką była pani Mabel Westway.

Pewnej nocy policjant przechodzący przez most na rzece Ohio natknął się na zwłoki mężczyzny z przestrzeloną czaszką. W pobliżu niego znalaziono portfel, który zawierał różnego rodzaju dokumenty, wystawione na nazwisko Freda Westwaya. W portfelu nie było pieniędzy. Zrodziło się więc przypuszczenie, że za bójca przeszukał kieszenie swej ofiary, wyciągnął portfel, wyjął z niego pieniądze,

odrzucał go i rzucił się do ucieczki.

Ale wkrótce władze śledcze doszły do przekonania, że Fred Westway nie padł ofiarą mordu rabunkowego. Na to wskazywał drobny szczegół, a mianowicie, że portfel leżał zbyt blisko zabitego. Na ogół gdy przestępca, który ograbi człowieka na ulicy, stara się możliwie jak najszybciej zniknąć wraz z łupem. Nie będzie marnował drogiego czasu na to, aby na ulicy zbadać zawartość portfela i ustalić wysokość łupu.

Sprawa ta wydała się podejrzana władzom i z tego wzglę

du polecił nurkowi opuścić się pod wodę. Nurk zanurzył się i wyciągnął z dna rzeczne go rewolwer. I wówczas ustalono, że rewolwer był własnością zabitego i że kula wyjęta z jego czaszki dokładnie pasowała do tego rewolweru.

Przez ustalenie tych faktów sprawa stała się bardziej jeszcze zagadkowa. Rozwiązanie zagadki nastąpiło dopiero wówczas, gdy zainteresowano się stanem materialnym zabitego. Okazało się, że Fred Westway ubezpieczył się na życie na 50.000 dolarów, po tym został zrujnowany przez

niepomysłne transakcje handlowe.

Zrodziło się więc przypuszczenie, że Fred Westway popełnił samobójstwo, aby żona mogła odebrać premię asekuracyjną i żyć w dostatku. Ponieważ w warunkach umowy było zaznaczone, że w wypadku popełnienia samobójstwa asekuracji się nie wypłaca, kupiec musiał upozorować morderstwo.

I w tym kierunku poszła śledztwo. Okazało się, że rzeczywiście przypuszczenie to było słuszne. W umyśle żony, kupca, pani Mabel, zrodził się ten plan, namówiła męża, a gdy ten się zgodził dla jej dobra popełnić samobójstwo, kupiła mu rewolwer. Westway, udał się na most, oparł się o barierę, przechylił prawą rękę w której trzymał rewolwer przez barierę a do lewej wziął otwarty portfel. Następnie strzelił sobie w głowę. Prawa ręka wkrótce zeszytniała i rewolwer wyslizgnął się z niej i wpadł do rzeki. Portfel zaś z lewej ręki upadł na most.

Gdyby samobójca pozostawił portfel w kieszeni marynarki, sprawa by się nie wydała.

Pani Mabel stanęła w tych dniach przed sądem, oskarżona o chęć dokonania oszustwa i nakłanianie do samobójstwa. Po krótkiej rozprawie sąd skazał ją na 5 lat więzienia.

Szukali ochraniacza od olówka przy pomocy wszystkich stacji radiowych

Wszystkie audycje radiowe w Stanach Zjednoczonych uległy pewnego wieczora chwilowej przerwie i to wskutek ochraniacza od olówka. Speake rzy przerwali audycje i zwrócili się z apelem do publiczności, prosząc, aby ci wszyscy, którzy znajdują się w posiadaniu dokładnie opisanego ochraniacza od olówka, możliwie jak najszybciej porozumieli się z władzami, aby ochraniacz ten najszybszą drogą dostał się do Los Angeles. Życie człowieka zależało bowiem od przybycia na czas ochraniacza do Los Angeles.

12-letni Andrew Blakeley z Los Angeles podczas zabawy połknął ochraniacz i ten dostał się do płuc. Stan zdrowia chłopca tak się pogorszył, że należało natychmiast przeprowadzić operację. Ale tę można było przeprowadzić tylko wówczas, gdyby miano podobny ochraniacz do tego, który połknął chłopiec. Był on potrzebny w tym celu, aby skonstruować specjalny instrument chirurgiczny.

Ochraniacz pochodził z bardzo starego modelu, który już dawno wyszedł z użytku. Pojecha w Los Angeles odwiedzić wszystkie sklepy z materiałami piśmiennymi ale takiego

ochraniacza nie znalazł. Wówczas skorzystano z radia i za jego pośrednictwem zwrócono się z apelem do publiczności.

Apel zakończył się całkowitym powodzeniem. W kilka minut po nadaniu apelu do policyi nowojorskiej nadesłano kilka poszukiwanych ochraniaczy, które w specjalnym aucie policyjnym sprowadzono na lotnisko w Newark, aby je stamtąd przewieźć samolotem do odległego o 5000 kilometrów Los Angeles.

Życie ludzkie do sprzedania
Zamiast pieniędzy zaofiarowano miłość

Przed kilkoma dniami w dziennikach bostońskich ukazało się duże ogłoszenie z następującym tytułem: „Życie ludzkie do sprzedania”. Niejaki John Anderson podawał do wiadomości, że za 1500 dolarów pragnie sprzedać swe życie poważnym interesantom, pierwszeństwo mają ludzie nauki.

John Anderson szukał szczęścia we wszystkich możliwych dziedzinach życia, ale nie znajdował powodzenia. Wszystko do czego się brał, kończyło się niepowodzeniem. Po 10 latach największych rozczarowań postanowił położyć kres swemu życiu.

John Anderson był jednak uczciwym człowiekiem. Nie chciał, aby wskutek jego śmierci ponieśli straty inni ludzie. Jego długi wynosiły 1500 dolarów i długi te pragnął spłacić. Nie mając jednak na to pieniędzy, postanowił sprzedać swe życie i w tym celu za ostatnie grosze umieścił ogłoszenie w gazetach. Musiał istnieć przecież ktoś, któremu było potrzebne dla celów naukowych życie zdrowe go człowieka. Mógł to być uczony, który pragnął wypróbować na nim owoce swych długoletnich badań, albo technik, który by użył go do wypróbowania nowego wynalazku, jakiegoś spadochronu, lub rakiety, albo chemik, który by chciał go podać działaniu nowego gazu trującego, wynalezionego przez siebie. John Anderson zgodziłby się na jedną z tych prób, ponieważ był gotów podać się każdemu doświadczeniu, które zapewniłoby mu śmierć.

Okazało się jednak, że w ca

łej Ameryce nie było ani jednego człowieka, ani reżysera filmowego, ani fabrykanta masek gazowych, któremu byłby potrzebny człowiek, pogardzający życiem. Natomiast John Anderson otrzymał ponad trzysta listów od kobiet, które wyraziły gotowość wyjść za niego za mąż. Uznały sprawę Johna Andersona

za bardzo romantyczną i przypuszczały, że w ten sposób wzbudzą w nim chęć do życia.

Jest bardzo możliwe, że John Anderson zrezygnuje z zamiaru wystawienia swego życia na niebezpieczeństwo, a wybierze się z jedną z tych trzydziestu kobiet, które pragną umilić mu życie.

DINOL plyn — przy poceniu pach
proszek przy poceniu nóg **OD POTU**

PORADNIA ŻYCIOWA

Rolfa Nelsona

Aby uzyskać bezpłatną poradę, należy przesłać w liście pytania, imię i nazwisko, dokładny adres, datę urodzenia, pseudonim, oraz kupon.

Z ZAUFANIEM.

W chwili, w której zrozumiał Pan całą potworność swego czynu — za daniem moje staje się znacznie łatwiejsze. Powinien Pan natychmiast wrócić do żony, która znajduje się w krańcowej nędzy w stanie ostatecznej rozpacz. Troską o żonę i dzieci zmaże Pan swoje dotychczasowe winy. Nawiasem dodam, że przyjaciółka wcale nie jest Panu wierna i nie kocha Go. Powracając do żony znajdzie Pan spokój, zadowolenie i ponowną chęć do pracy. Widzę znaczną poyniłość dla całej rodziny. Żona przebaczy Panu. Czekaj Pana daleka podróż połączona ze znacznym zyskiem materialnym. Choroba o której Pan pisał nie grozi. Wystrzegaj się alkoholu, gdyż widzę znaczne skłonności w tym kierunku.

STACHA B.

Sen bez znaczenia. Narzeczony ma stanowczo poważne zamiary. Można mu zaufać. Widzę jednakże, że w najbliższych latach nie będzie on tyle zarabiał, aby to mogło starczyć dla Was na znośne utrzymanie. Póberciecie się a Pani będzie musiała wziąć posadę. Radzę wy-

strzegać się przyjaciółki średniego wzrostu, blondynki o niebieskich oczach, gdyż jest fałszywa. Chętnie sprzątnęłaby Pani narzeczonego.

TRZY IKSY.

Z prawdziwą radością spieszę Panu donieść, że marzenia Pańskie staną się rzeczywistością. Posiada Pan wielkie zdolności i niesłychaną siłę woli. Brak Panu jednego — wiary we własne siły. Musi Pan wiedzieć o tym, że jest Pan jednostką nie przeciętną, posiadającą nieograniczone możliwości. Stanowczo nie jest jeszcze za późno. Wielu ludzi zaczęło karierę życiową w dużo starszym wieku. Radzę przez najbliższe dwa trzy lata nie znieć się jeszcze. Narzeczona poczeka, gdyż kocha Pana szczerze i gładko. Należy zająć się energicznie spadkiem, gdyż nie jest jeszcze za późno. Otrzyma Pan z tego tytułu znaczną kwotę. Choroba nie odnowi się już więcej.

KUPON

bezpłatnej porady
życiowej
ROLFA NELSONA

TADEUSZ RYS

DZIEŃ ZAPŁATY

WSTRZĄSAJĄCA POWIEŚĆ O BOHATERSTWIE,
MIŁOŚCI I POŚWIĘCENIU

Lekarz Pawłow doręczył Tadeuszowi podczas badania lekarskiego list Tani. Po powrocie do celi zdumiony Tadeusz otworzył kopertę i zaczął czytać list.

W celi było trzydziestu więźniów. Wszyscy siedzieli na podłodze. Opowiadali sobie o tym, jak to było na wolności.

Jeden opowiadał o zdradzie swej żony. Powrócił do domu i zastał żonę w objęciach kochanka. Nie namyślając się, porwał do ręki brzytwę i przeciął nią gardło swej żony.

Inni znowu w kącie grali w karty, które były w celi skrzętnie ukryte. Jeszcze inni zdjęli koszule i oczyszczali je z wszy. Jeden z więźniów siedział w kącie i na głos śpiewał jakąś smutną dumkę ukraińską.

Nikto nie zwracał uwagi na to, co czyni Tadeusz. A tymczasem Tadeusz otworzył kopertę i zaczął czytać list...

Pierwsze słowa listu przeraziły go.

Poznał od razu charakter pisma Tani. Skąd mogła dowiedzieć się o tym, że przebywa teraz w więzieniu carcyńskim? Zapomniał już zupełnie o niej, a tu nagle wypłynęła znowu...

Rozpoczął czytać list, a im dalej czytał, tym bardziej był wzruszony jego treścią...

W sercu jego powstały wyrzuty sumienia po przeczytaniu tego listu od kobiety, którą przecież kiedyś tak bardzo kochał...

Obudziły się w nim dziwne uczucia, o których nie zdawał sobie przed tym sprawy. Czy było to uczucie litości? A może po tylu miesiącach oderwania od świata ten pierwszy list z wolności tak na niego podziałał. A może nie wygasła w nim jeszcze zupełnie wielka miłość do Tani i teraz, gdy przypomniał sobie noc z nią spędzoną, ta iskierka rozbiła się w jego sercu w ogień uczuć?

Gdy skończył czytać, zamyslił się na chwilkę.

Był tak zaprzątnięty myślami, że nie zauważył, jak list pozostał w jego dłoni, tak, iż każdy więzień mógł go spostrzec.

Nagle odskoczył do przodu ręką innego więźnia, który szepcąc powiedział:

— Tadeuszu! Ukryj ten list, może być z tego powodu chryja...

Tadeusz ocknął się i uniósł głowę.

Obok niego stał wysoki, szczupły mężczyzna o jasnej bródce. Do tej celi wsadzono go dopiero wczoraj wieczorem.

Skąd więc dowiedział się już, jak się Orliński nazywa? Tom jego świadczy o tym, że jest towarzyszem...

Mówił po rosyjsku, ale akcent jego zdradzał w nim Polaka...

Z początku spoglądał Tadeusz na niego podejrzliwie, ale twarz jego wyrażała tyle dobroci, tyle ofiarności, że nabrał do niego zaufania. Tadeusz odrzekł z uśmiechem:

— Masz rację, ale zapomniałem o tym... Jestem zresztą diabelnie zmęczony.

— Rozumiem, i mnie się tak zdarzało... Człowiek zamyslił się i zapomni, co czyni... Kiedy siedzi zamknięty w murach więziennych, myślą przenosi się gdzieś daleko, na wolność...

— Jesteś Polakiem, tak? — zapytał Tadeusz

po polsku.

Oczy młodzieńca o jasnej bródce zaiskrzyły się ognikami radości. Widać, że ucieszył go bardzo dźwięk mowy polskiej w carcyńskim więzieniu.

— Tak... A ty także?

— Tak, oczywiście, — odrzekł Tadeusz.

Ukrył szybko za rękawem list Tani.

— Nazywam się Kamiński — powiedział więzień, siadając obok Tadeusza na podłodze. — Jan Kamiński jestem...

— A ja jestem Orliński...

— Wiem, wiem, ludzie z twego etapu powiedzieli mi, jak się nazywasz.

— A skąd tyś wziął się tu w carcyńskim więzieniu? — pyta dalej Tadeusz.

— To długa sprawa... — machnął młodzieniec ręką i na jego twarzy ukazał się uśmiech. — Sam nie wiem, czy za kryminalną sprawę, czy też polityczną...

— Z Warszawy?

— Tak.

— Jaki wyrok.

— Dziesięć lat katorgi.

— Ja, dożywotnia katorga.

— Ani ty, ani ja nie odsiedzimy wyroku. I tak nas wkrótce zwolnią.

— Wierzysz, że tak będzie?

— Pewny jestem.

— A za co ty siedzisz?

— Sam nie wiem, jak to nazwać.

— Za morderstwo?

— Tak jak gdyby za morderstwo.

Na wargach młodzieńca znów ukazał się uśmiech.

— Co znaczy prawie za morderstwo? — zaciekawili Tadeusza, słysząc młodzieńca i na chwilę przestał myśleć o liście Tani.

— Bo to widzisz było tak — zaczął opowiadać Jan Kamiński. — Byłem studentem na ostatnim roku prawa... Marzyłem o tym, by wstąpić do partii i oddać swe siły na jej usługi...

Uczyłem się pilnie, dobrze, nawet wyśmienicie. Przepowiadano mi sławę, mówiono, że będę pierwszorzędnym adwokatem... Już, już miałem ukończyć i wyobrażałem sobie jak to będzie, gdy stanę w obliczu sądu i będę bronił moich towarzyszy.

A tymczasem byłem na uniwersytecie świadkiem bardzo smutnych rzeczy. Słuchałem wykładów moskiewskich profesorów. Pewnego dnia głądził jakiś pan profesor o historii Polski. Mówił,

Czytajcie

TYGODNIK

„ZYCIE KOBIECE”

Cena 20 groszy

że dobrze się stało, iż nastąpił podział Polski, bo jesteśmy narodem tchórzów. Tu nie mogłem zapanować nad sobą, poniosło mnie, wrzasnąłem z miejsca:

— Panie profesorze, pan sam jest tchórzem.

Zapamiętali to sobie. Miałem zresztą jeszcze kilka takich kłótni. Pewnego dnia jakiś student, generalski synek powiada do mnie, że jestem wrogiem cara, że jestem tchórzem...

Odpowiedziałem mu:

— Przecież nie kryję się z tym, że nienawidzę waszego cara... A ty kochałbyś człowieka, który gnębiłby twój naród.

Ten mi odpowiada:

— Na nic lepszego nie zasłużyliście.

Ja mu już nie odpowiedziałem, tylko łunąłem go w mordę, ale tak mocno, że zachwiał się i upadł. Poranił sobie biedaczysko swoją łepetynę, bo podłoga była kamienna.

Ta oto rozmówka zdecydowała o moim dalszym losie. Wykluczono mnie z uniwersytetu i aresztowano za obrazę cara.

W taki sposób znalazłem się na ławie oskarżonych. Sędziowie, prokurator gadali aż krew we mnie kipiała. Słyszałem jak prokurator lżył Polaków, jak mówił o tym, że jesteśmy wszyscy tchórzami i dlatego należy nas wytepić...

Mowa prokuratora oburzyła mnie do tego stopnia, że straciłem zupełnie panowanie nad sobą. Nie potrafiłem się wiedzy opanować... Proszę zrozumieć, ten łotr carski śmiał w tak haniebnym sposobie splamić moje najświętsze uczucia...

Wyskoczyłem z błyskawiczną szybkością za barierę ławy oskarżonych i zanim policjant, który mnie strzegł, zdążył mnie uchwycić, rzuciłem w prokuratora ciężki kałamarz, który stał na stole sędziowskim.

Kałamarz ugodził go prosto w głowę. Dostał pomieszczenia zmąglony... Obecnie przebywa ponoć w zakładzie dla obłąkanych, a ja idę na katorgę...

Kamiński opowiedział swoje dzieje, a na ustach jego drgał uśmiech smutku.

— Szkoda jednak, żeś to uczynił na ławie oskarżonych... — powiedział Tadeusz.

— A to dlaczego?

— Bo można było to uczynić na wolności, prokurator poniósłby zasłużoną karę, a ty byś się przydał w innej robocie...

— Racja, racja... Ale nie mogłem opanować się. Zresztą, ten prokurator gadał i gadał jak najęty, lżąc nasz naród... Te wszystkie ostatnie wydarzenia i tak nadszarpane moje nerwy...

— A jednak trzeba panować nad sobą...

— Nie każdy potrafi panować nad sobą...

— Sam nieraz byłem na ławie oskarżonych, wysłuchałem, co tam gadali. Niech sobie szepczą... Za to im płacą...

— Ale temu prokuratorowi należała się kara. Dzień przed moją sprawą odbyła się sprawa, niejakej Izdebskiej, tam prokurator gadał stokroć gorzej.

Tadeusz zbladł.

— Izdebska? — spytał... Jaka Izdebska? Czy czasem nie Jadwiga Izdebska?

Dalszy ciąg jutro.

BILL NA TROPIE GANGSTERÓW

Sensacyjny film powieściowy z życia podziemnego świata Ameryki

„Gospodyni pomaga”

JUTRO ZNÓW W PIWNICY

Kina kieleckie:

Czwartak Bogate biedactwo
 Palace: Władca podwójnego świata
 WF: iPW. Zona dwóch mężów
 Casino: Nocne motyle

Kupon „K. Expressu Codziennego”

upoważnia do otrzymania w kasie kina „Palace” w Kielcach biletu w cenie 75 gr. na wszystkie miejsca

Z bruku

O klucze od „kaplicy” Do księdza kościoła narodowego, Kazimierza Brozka, zam. przy ul. Warszawskiej 31, przyszła niejaka Sobierajska, właścicielka domu i pod groźbą pobicia zażądała wzdania kluczy od kaplicy.

W czasie sprzeczki o klucze Sobierajska obrzuciła żonę Brozka kłosem obelczywych słów.

Ofiara osobistych porachunków. W rowie obok wsi Makoszyn znaleziono nieznanego osobnika z ranami na głowie. Osobnikiem tym okazał się St. Durlej lat 26, który przewieziony do szpitala w Kielcach zmarł.

Jak ustalono Durlej został pobity przez uczestników zabawy weselnej u Bębna w Belnie.

Kupon ulgowy „K. Expressu Codz.”

Okazicielowi kasa wyda bilet ulgowy w cenie 75 gr. na wszystkie miejsca w „CZWARTEKU”.

Kupon „K. Expressu Codziennego”

upoważnia do otrzymania ulgowego biletu w cenie 75 gr. do kina „Casino” na wszystkie miejsca z wyjątkiem łóż.

Tajny ubój i radio

Walka z tajnym ubojem prowadzona na gruncie kieleckim z niezwykłą energią wypeniła całkowicie ten proceder. Dziś Kielce nie mają tajnego uboju, a ubój legalny w rzeźni miejskiej wzrósł prawie dwukrotnie. Mięso pochodzące z tajnego uboju było konfiskowane, a następnie dostar-

czane przez miasto dla szpitala umysłowo chorych przy ul. Zagnańskiej po cenach minimalnych. Z oszczędności jakie szpital poczynił dzięki różnicy cen mięsa, zakupiono radiodbiornik z dwoma głośnikami, udostępniając chorzym audycje radiowe.

Mieszkańcy ul. Mazurskiej

nie mogą doprosić się wody

Ulica Mazurska w Kielcach jest całkowicie pozbawiona wody. Na tej ulicy nie ma ani studzien, ani kanalizacji. Na wypadek pożaru sytuacja na ulicy Mazurskiej przedstawiałaby się katastrofalnie, zważywszy, że na tej ulicy są tylko 2 domy murowane, a reszta

to drewniane budynki. Ostatnio mieszkańcy ulicy Mazurskiej atakują Magistrat o przeprowadzenie kanalizacji i wodociągów w tej pozbawionej kompletnie wody dzielnicy. Mimo, że w sprawie tej wpływają zbiorowe petycje, że mieszkańcy ulicy Mazurskiej zobowiązują się pokryć koszt przyłączenia do sieci miejskich wodociągów, mimo, że ci mieszkańcy przynoszą nawet gotówkę na te koszty — tak ważna sprawa utkwiła na martwym punkcie w aktach biurokracji.

Warto nadmienić, że dla zaopatrzenia ulicy Mazurskiej w wodę trzeba tylko przeprowadzić 270 mtr. wodociągów.

Czy te 270 metrów stanowi tak wielki wysiłek, trudny do pokonania dla kierowników miejskiej sieci wodociągowej?

Naturalne wody owocowe

ST. DŁUŻEWSKIEGO

w Kielcach

Ananas, żórawinowa, oranżady, lemoniady, kwasy
 na naturalnym soku owocowym, gaszą pragnienie

niezrównanej jakości i wykwintnego smaku **POLECA**

St. DŁUŻEWSKI najstarszy w Kielcach browar i fabryka wód gazowych i owocowych
 Firma posiada przedstawicielstwo browarów okocimskich.

„Zabiłem” w Czwartaku

Najnowszym i równocześnie największym wydarzeniem w produkcji amerykańskiej jest zrealizowany przez wielkiego reżysera Józefa von Sternber-

ga wolna przeróbka głośnej powieści Teodora Dostojewskiego p. t. „Zabrłem”.

Jest to niewątpliwie najwybitniejszy z t. zw. filmów kryminalnych, zrealizowany z jaskrawym realizmem, fascynujący, pełen dynamicznego napięcia, obfitujący w emocjonujące momenty.

Premiera filmu „Zabiłem” odbędzie się wkrótce w kinie „Czwartek”.

Czy jesteś już członkiem L. M. K.

ELEKTROWNIA w Kielcach

Spółka Akc.

ELEKTRYFIKUJEfabryki, warsztaty
gospodarstwa domowe

na najdogodniejszych warunkach.

Polski Przemysł

S.A.G. Poznań poszukuje sprzedawców demokratycznych. Wysoka prowizja gotówką 10, oraz przedstawicieli rejonowych pensja 200 zł; prowizja, towary własny, rachunek. Zgłoszenia Kielce Leonarda 2, m. 5.

Drobne ogłoszenia

Do wynajęcia 3 pokoje z wszelkimi przynależnościami przy ul. Równej 9. Wiadomość u dozorca. lub tel 13-62 (godz. 8-14).

6 pokoi z kuchnią i wygodami do wynajęcia przy ul. Sniadeckich 1. Wiadomość u dozorca. lub tel. 13-62 godz. 8-14.

Zapisz się na członka P. C. K.

Kazimierz Moryciński

Kobieta a moda

Więc smutek zasępił mu czoło i mocą jakichś tajemnych asucjacji w melodii Tetmajerskiej pieśni pchnął maie i porządził: „Ukołysałem cię śród fal mych snów jak limbę gdzieś nadwodną... Ach jak mi żal — jak żal”...

Jednak streszczajmy się. Bo wiem czas już zamknąć w szczupłych szpaltach felietonu ten przyływ uwag, zбочenia modniarskie, piętnujący.

Więc odpowiedzmy sobie, jakie obywatelstwa modzie zakreślićbyśmy chcieli, oraz w

jaki sposób, poprawny stosunek do mody wśród kobiet sobie wyobrażamy.

Otóż w pierwszym rzędzie twórczość tej dziedziny winna spoczywać w rękach nie jakichś pseudo-artystowskich fabryczno-przemysłowych spekulantów, a wyłącznie w mózgach doświadczonych, poważnych doświadczonych, poważnych estetyków; ponieważ nawet w modnych musi obowiązywać i etyka i logika. A fantazja też nie koniecznie w dysproporcjach, wyolbrzymiani,

karykaturowaniu i t. p. defiguracji postaci człowieka (krynoliny, tiurniury (raz kuse do kolan to znów włokące się po ziemi blazenerie) musi się wyrażać. Czyli, że estetyka ubiorów winna konsekwentnie iść po ogólnej linii, obowiązującej wszystkie dziedziny sztuki. Z tego względu wszelkie odchyłanie się od harmonii, o tyle może być racjonalne i dobre, o ile w kształcie impresji odzieżowej, akcent: napięcie, dynamikę, stopniowanie, a nie podstawę, zasadę, dominantę, stanowi i oznacza. Słowem aby, dla każdego, bez trudu, rzecz była oczywista i samym wyglądem bezspornie uwidoczniła — „że ogon należy do psa, a nie pies do ogona”.

Skoro zaś idzie o przystoj-

ność publiczną, to jeśli kobieta chce dla mężczyzny być czymś więcej niż samica, niech, tkwiąc od „prapoczątku, a w dobie obecnej do najwyższych rozmiarów posunięte, tendencje mody, pod pretekstami różnych praktyczności, przemycaniu „libido”, wygadające, czymprędzej wyeliminuje, pomnąc iż związki przyjaźni, jedynie na doraźnych afektach seksualnych, oparte i z ich pnia powstałe, są czeze i krótkotrwałe, a sympatie z nich zrodzone, żałośnie smutne i zawodne.

Nakoniec, jeśli kobieta, czynnem swym, a nie płochym jak ona sama, słowem, chce wylegitymować się ze swego rozumu, to nie ubiera się tak pięknie i wykwintnie jak to czyni

kilka nadobnych kielczanek za wzór wszystkim służyc mogących, zużywając na ten cel tyle myśli i czasu, aby w bilansie uczuciowym i w budżecie ekonomicznym, żadnej krzywdy, osobom z nią współżyjącym, a miłującym ją, nie spowodować.

Ponadto jeszcze jedno ze źrenicy uwagi kobiet przyszłości, na moment zejść nie powinno: że nawet najładniejsze i najpiękniej ozdobione ciało, by trwałym impulsem miłosnych egzaltacji, byś mogło, trzeba je poezją ducha natchnąć i czarem młodości zabalsamować.

I pod tym względem wynalazczość mody winna być najskrzętniejszą i najżywotniejszą. Koniec.

BAR i Restauracja**„BRISTOL”**KIELCE,
Sienkiewicza 21, tel. 12-19.

Dziś specjalne dania barowe:

Cielęca w potrawie z ryżem 50 gr.
Kotlet wieprz. bity 60 ..Zraziki à la Jardiner 50 gr.
Gularz węg. z kluskami 50 ..50 gr.
50 ..Kiełbasa sos cebulowy 40 gr.
Bigos bristołowski 30 ..

Ceny niezmiennione od 1935 r.

Prenumerata miesięczna „Kieleckiego Expressu Codziennego” łącznie z odnośnikiem do domu lub przesyłką pocztową w całym kraju 2 zł. 50 gr.
 Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetrowy w 1 szpalcie w tekście 40 gr., za tekstem 30 gr. Ogłoszenia drobne 10 gr. za słowo. Ogłoszenia matrymonialne w dziale „drobnych” 20 gr. za słowo.
 Komunikaty i wzmianki 1 zł. od wiersza. Komunikatów bezpłatnych nie umieszcza się. Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada.